

**Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního
PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY**

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon 21 005 111

Institute of Copyright,
Industrial Property Rights
and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

Věc: Oponentský posudek rigorózní práce

Rigorózní práce: Mgr. Kristýna Zemanová: Význam tzv. starších ochranných známek
v právu známkovém.

Oponent: JUDr. Michal Růžička, CSc.

Ochrana třetích osob před formálním zápisem ochranné známky do veřejného rejstříku, byť by se tak dělo v řízení správním, je u nás relativně novým fenoménem. Správní orgán rozhodující o zápisu ochranné známky do rejstříku tu totiž rozhoduje ve zvláštním (námitkovém) řízení „inter partes“ o nárocích soukromoprávních, což bylo známkovému právu zhola cizí. Téma zvolené autorkou pro práci rigorózní přibližuje známkové právo širšímu vědnímu oboru, totiž právu občanskému a je tedy na půdě Ústavu práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního tématem zvláště vítaným. A dodejme hned zkraje, že i tématem aktuálním. Na druhé straně nelze nevidět, že širší „civilistický“ záběr nutně vyžaduje jistý ponor do občanského práva, ale neobejde se bez elementární charakteristiky speciálního odvětví práv průmyslových jako práv formálních. Metodologicky tak autorka musela vyřešit onen poměr práv veřejných a soukromých, aniž by se osnova práce jakkoli rozložila. To není jednoduché a o to bylo její kreativní postavení obtížnější.

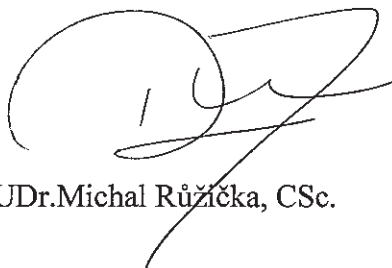
Oponovanou rigorózní práci, ač je sama členěna do osmi kapitol lze obsahově rozdělit na dva celky. První se zbývá vlastním pojmem ochranné známky, její funkcí a druhy ochranných známek. Tím si autorka vytvořila nutné předpolí k tomu, aby se mohla věnovat vlastnímu tématu, totiž problematice starších práv třetích osob v zápisném řízení strukturované podle platné právní úpravy (§ 7 zákona 441/2003 Sb.). Tato část práce je nosná, notně doplněna judikaturou jak Úřadu průmyslového vlastnictví, tak odkazy na

rozhodnutí OHIM a rozhodnutí soudní. Škoda, že uchazečka necitovala některá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu po r. 1919. Jsou mimochodem skvělá a dodnes relevantní. Ale i tak, díky citovaným rozhodnutím novodobým předložená práce netrpí popisností, která žel bývá příznačná pro práce tohoto druhu.

K prvé části nemám věcných připomínek, naopak, chtěl bych uchazečku pochválit za úvahu, jak již dnešní normativní pojetí ochranné známky prolamuje dosavadní koncepci § 118 občanského zákoníku (str.8 práce). Na str.45, kdy se uchazečka zmiňuje o registračním principu známkového práva jsem postrádal alespoň naznačený problém opačného principu „prvý v užití, první v právu“. Nenašel jsem ho dost dobře ani v části o držiteli nezapsané značky v části 5.3.7 (str.88). Na str. 51, když už hovoříme o disclaimeru mohla zaznít kritika dnešní praxe. Totéž jsem postrádal u hodnocení tzv. připomínek. Vždyť dnešní praxe je věru kritiky hodná. Na str. 54 se mluví o profesi známkového zástupce. Autorka má patrně na mysli institut patentového zástupce jako vyhrazené povolání, který se profiluje na zastupování ve věcech ochranných známek. Kdyby nešlo o vyhrazené povolání tato nepřesnost by mi nevadila, zde ale ano. V případě rozboru podobnosti označení (str.68) bych při obhajobě práce uvítal autorčinu úvahu o tzv. „mozaikovitě“ námitce. A zcela nakonec. Opravdu si uchazečka myslí, že ustanovení § 7 odst.1, písm.j) se týká jen kolize ochranných známek s průmyslovými vzory, příp. označením původu a zeměpisným označením ?

Uvedené poznámky či připomínky nemohou nic změnit na mém kladném hodnocení práce. Jsou spíše námětem pro rozpravu, která je součástí její obhajoby. Tu zcela po právu doporučuji.

27.11.2013

JUDr. Michal Růžička, CSc.